

ОБЩИНА БУРГАС

официален уеб сайт

МЕСЕЦ НА ЗЕМЯТА

ОБЩ ДОМ. ОБЩО БЪДЕЩЕ.

26 МАРТ - 22 АПРИЛ

СТАНИ ЗАКРИЛНИК НА ДИВИТЕ ЖИВОТНИ

WWF.BG/ZAKRILNIK

"Часът на Земята" с фокус върху възстановяването на местообитания [#ЧасътНаЗемята](#)

Най-мощната глобална инициатива за опазване на планетата "Часът на Земята" ще премине в България под знака на усилията на WWF за възстановяването на местообитания.

"Часът на Земята" е факт за 16-та поредна година и ще бъде отбелязан в над 7000 града от 190 държави. В последната събота на март – тази година на 25 март – милиони хора от цял свят ще изгасят осветлението в домовете си между 20:30 ч. и 21:30 ч., отправяйки призив за устойчиво и отговорно бъдеще. Всеки може да стане част от каузата на WWF да опази дома на дивите животни в България, като се включи в кампанията „Общ дом. Общо бъдеще“.

Вижте как на wwf.bg/zakrilnik.

Природозащитната организация WWF стартира втората фаза на своята кампания „Общ дом. Общо бъдеще“, посветена на опазването на дивите животни в България. Фокусът на тазгодишното издание е

възстановяването на местообитания, осигуряващи дом и храна на различни популации на ключови за екосистемата видове. Чрез нея WWF се стреми да спомогне за изграждането на бъдеще, в което хората живеят в хармония с природата и нейните обитатели.

Популациите на диви животни – бозайници, птици, земноводни, влечуги и риби – са отбелязали катастрофален спад в числеността си, намалявайки средно с 69% от 1970 г., сочи докладът „Жива планета“ на WWF. Данните показват, че основните двигатели за намаляването на популациите на диви животни по света са загубата на местообитания, свръхексплоатацията на земята, нелегалният дърводобив, въвеждането на инвазивни видове, замърсяването, изменението на климата и болестите. Тези фактори влияят и на природата у нас.

Според специалистите от WWF, един от най-големите проблеми пред едрите хищници в България е нуждата им от големи територии и необходимостта от свързаност между техните местообитания, които не винаги са в границите само на една държава. Справянето с този проблем се нарежда сред водещите цели на природозащитната организация, а именно: да се постигне обявяването на нови територии с различна степен на защита, които да свържат фрагментиранията местообитания и да създадат условия за завръщането на отдавна изчезнали у нас видове.

„Рисът е ключов вид и по нашите географски ширини. Ключовите видове оказват голямо влияние върху екосистемата, като контролират доминирането на други видове или променят структурата на местообитанията. Присъствието на риса означава още и че екосистемата, която ни осигурява вода, чист въздух, храна, суровини за лекарства и енергия – също е здрава. Затова ние във WWF работим за създаване на нови защитени територии, както и за свързаност на съществуващата мрежа от защитени територии и зони, в които рисът да може да се завърне, без да е заплашен от безпокойство и да има обилие от храна“ – коментира Нада Тошева, ръководител на Програма „Опазване на видове“ във WWF.

Последният официално регистриран балкански рис в България е убит през 1941 г. Оттогава видът се счита за изчезнал от страната.

„През последните 15 години започнаха да се появяват все повече, макар и неофициални, сигнали за забелязани или незаконно убити рисове в България. През есента на 2008 г. фотокапан, поставен в Осогово за наблюдение на язовци, регистрира млад мъжки рис. Това се смята за първото реално доказателство за присъствие на рис в страната. Но дали ще създадем условия за развитието на популацията му зависи само от нас“ – разказва Александър Дуцов, старши експерт в Програма „Опазване на видове“ във WWF.

Не по-малко притеснителна е и ситуацията с критично застрашените дунавски динозаври – есетрите. Днес долното течение на реката, на границата между България и Румъния, е дом на последните размножаващи се в естествена среда есетрови популации в Европейския съюз. Оцелели през последните 200 милиона години, сега са изправени пред редица заплахи: браконьерство с цел незаконна търговия на месо и хайвер; изграждане на язовири, диги и водноелектрически централи, блокиращи миграционните им маршрути; добив на пясък и чакъл от речното корито, което води до унищожаване на местата им за хвърляне на хайвер. В дългосрочен план всичко това заплашва да доведе до изчезването на тези ценни видове, които, също като риса, са най-точният показател за здравето на своята екосистема.